

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ ΣΕ ΜΟΝΟΓΟΝΕΪΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ (ΜΜΟ) ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Ρούσου Έλενα, Κούτα Χριστιάνα, Μίτλεττον Νίκος, Καρανικόλα Μαρία

Εισαγωγή: Οι μονογονεϊκές οικογένειες αυξάνεται παγκοσμίως με ραγδαίους ρυθμούς. Στη πλειοψηφία τους επικεφαλής είναι η μητέρα. Ένα μεγάλο μέρος της διεθνούς βιβλιογραφίας αποκαλύπτει πως η μονογονεϊκότητα σχετίζεται με αυξημένα επίπεδα χρόνιου στρες λόγω των αυξημένων απαιτήσεων που δημιουργούνται, τα οποία οδηγούν σε προβλήματα στη ψυχοσωματική τους υγεία.

Σκοπός: η διερεύνηση του επιπέδου της ψυχοσωματικής υγείας των μητέρων σε μονογονεϊκή οικογένεια (ΜΜΟ) σε σχέση με κοινωνικο-οικονομικούς παράγοντες και ιδιαίτερα το ρόλο της παρεχόμενης κοινωνικής στήριξης.

Υλικό και Μέθοδος: Στην έρευνα συμμετείχαν 316 ΜΜΟ οι οποίες προσεγγίστηκαν μέσω του Συνδέσμου Μονογονεϊκών Οικογενειών και με τη μέθοδο της χιονοστιβάδας. Το επίπεδο της υγείας τους αξιολογήθηκε με την ερώτηση αυτό-αξιολόγησης της υγείας (SRH) και το ερωτηματολόγιο Γενικής Υγείας (GHQ-28). Για τη διερεύνηση της παρουσίας καταθλιπτικών συμπτωμάτων χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο CES-D. Η παρεχόμενη κοινωνική στήριξη αξιολογήθηκε με το ερωτηματολόγιο Social Provision Scale (SPS).

Αποτελέσματα: Το 41,3% των ΜΜΟ στη Κύπρο αξιολογούν την υγεία τους ως ‘λιγότερο από καλή’ και το 44,6% παρουσιάζεται με μειωμένη ψυχοσωματική υγεία. Επιπρόσθετα, το 38,9% φαίνεται να εκδηλώνει καταθλιπτικά συμπτώματα, ποσοστό που είναι σχεδόν τριπλάσιο από αυτό του γενικού πληθυσμού. Οι οικονομικές δυσκολίες έχουν την μεγαλύτερη συσχέτιση με το μειωμένο επίπεδο της υγείας των ΜΜΟ, ενώ παράλληλα, η ηλικία, το επίπεδο εκπαίδευση και η επαγγελματική κατάσταση σχετίζονται περισσότερο με την παρουσία καταθλιπτικών συμπτωμάτων. Το επίπεδο της παρεχόμενης κοινωνικής στήριξης παρουσιάζει ισχυρή αρνητική συσχέτιση με το επίπεδο γενικής υγείας και την παρουσία καταθλιπτικών συμπτωμάτων, ακόμα και μετά από την προσαρμογή προστατευτικών παραγόντων.

Συμπέρασμα: Οι ΜΜΟ φαίνεται να βιώνουν αυξημένα κοινωνικό-οικονομικά προβλήματα τα οποία επηρεάζουν αρνητικά το επίπεδο της υγείας τους και αυξάνουν τα ποσοστά των καταθλιπτικών συμπτωμάτων. Η παρεχόμενη κοινωνική στήριξη εμφανίζεται ως προστατευτικός παράγοντας. Η προώθηση κατάλληλων υποστηρικτικών μέτρων για τη στήριξη αυτή της ευάλωτης πληθυσμιακής ομάδας πρέπει να αποτελέσει πρόκληση για τους επαγγελματίες υγείας, ειδικότερα για τους κοινοτικούς νοσηλευτές.